

Лота прави лом, Астрид Линдгрен
Мала Дрекавица

Јунакиња ове прелепе књиге је девојчица Лота. Она је била веома несташна и луцкаста. Њен највећи проблем је био то што је најмлађа и хтела је што пре да одрасте.

Имала је пет година и живела са мамом, татом, братом Јонасом и сестром Мија-Маријом. Њен тата је говорио да се њихова улица звала Саламцијска и да је променила назив у Галамцијска откада они живе у њој.

Као и све девојчице и она је имала своју омиљену играчку- плишано прасенце које је звала Меда. Једном се пробудила веома љута јер је сањала да је неко истукао њеног љубимца.

Лота је била радознано дете, али и веома својеглаво. Много је волела мајку, али се дешавало и да јој упуту неку ружну реч због чега би је мама кажњавала. Никако није волела један џемпер и како га не би обукла направила је рупу на џемперу. Можда јесте била храбра, али ја мислим да је ипак претерала. Увек је имала спреман одговор, па макар то била и лаж. Често се жалила Меди како су сви неправедни према њој, иако је и сама знала да то није истина. Покушала је и да бежи од куће, да станује на тавану тета Берге, њихове комшинице. Тамо је могла да глуми одраслу особу и домаћицу. Њена довитљивост се допадала тета Берги и она је имала разумевања за ову необичну девојчицу. Уживала је да буде главна, и тада јој није било тешко да чисти, пресвлачи лутку. Желела је да покаже свима како је довољна велика да се брине о себи.

Мислила сам да је Лота заиста неустрашива, али је и она само дете. Плаши се мрака као и ја, и не воли да буде сама. Покушавала је да преброди страх песмом и причом са својим Медом, али ипак није успела. Тада је коначно схватила да је најлепше бити код куће са својом породицом.

Лоту је тата звао Мала Дрекавица, али је она била његова миљеница. Понекада неваљала и несташна, али ипак веома паметна и добра. У ствари, она је само дете.

Забавно је дружити се са овом девојчицом јер можемо научити шта је исправно, а шта не. И ја сам понекад као она...